

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VI. Quòd ejus temporibus, ut à Prophetis praedictum fuerat, cessarunt Principes qui ex generis continua successione Judaeis imperabant: & quòd primus ex alienigenis Herodes apud eos regnavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

omnes quotquot consenserant ei , dis-
persi sunt. Quibus consentiens is quem
suprà diximus Josephus , in octavo de-
cimo Antiquitatum libro , ita dicit: Interca Quirinius unus è Senatoribus
Romanis , vir omnibus magistratibus
jam perfunctus , & qui per omnes ho-
norum gradus ad Consulatum usque
proiectus fuerat ; alis etiam dignita-
tum insignibus conspicuus , cum paucis
militibus in Syriam pervenit missus
à Cæsare cùm ut jus redderet populis ,
tum ut census ageret facultatum. Et
paulò post : Judas , inquit , Gaulanites
ortus ex oppido Gamala , Sadduco quo-
dam Pharisæo in societatem adjuncto ,
populos ad defectionem concitatbat :
cùm ambo dicentes censum nihil aliud
esse quam manifestum servitutis indi-
cium , & universam gentem ad defen-
sionem libertatis cohortarentur. Idem
in libro secundo de bello Judaico de eo-
dem viro hæc scribit. Ea tempestate
Judas quidam Galilæus ad defectionem
incolas excitabat , palam exprobrans
quod Romanis tributum pendere su-
stinerent , & post Deum mortales
Dominos agnoscerent. Hæc Jose-
phus.

A πάντες ὅσοι ἐπέιθον τοῖς αὐτῷ διεσκορπίωσαν.
τέτοις γοις ἔό δεδηλωμένος ἐν ὅπτωκαιδε-
κάτῳ τῇ δέχαιολεγίᾳ συνάδων , ταῦτα
αὐτοπετακῆ λέξιν . κυρήνῳ δὲ τῶν εἰ-
λικῶν συναγορίων αὐτῇς , τὰς τε ἀλλας δο-
χας ἐπιτετελεκαὶς καὶ διὰ πασῶν οὐδενός , ὡς
κύπρῳ θρέας τά τε ἀλλαξιώματα μέ-
γας , σὺν ὄλιγοις ἐπὶ Συρίᾳ παριώ ; ταῦτα
B δικαιοδότης τῇ ἑθνος ἀπεισαλμένος ,
C πιντής τῶν εἰσιν θρησκόμενῳ . ἔτι
βεσσάρια φοῖν , ἕδας δὲ Γαλανίτης αὐτῷ
ἐπὶ πολεως ὄνομα Γαμάλας , σάδδοχον Φα-
εισαῖον προσλαβόμενῳ , ἥπεργε ἐπὶ Δη-
σσαῖον . τὸν τε Δησσόμηνον ἔδει ἀλλο , ἢ ἀνί-
κρις δουλειῶν ἐπιφέρειν λέγοντες , καὶ τῆς
ἐλαύθερίας ἐπ' αὐτοῦ λέγοντες τοῦτον . καὶ ἐν τῇ διδύτερᾳ τῶν ισοριῶν τῇ Γα-
δαϊκῇ πολέμῳ αὐτὶς τῇ αὐτῇ ταῦτα γεγένεται .
ἐπὶ τέτοις πις αὐτῇς Γαλιλαῖος ἕδας ὄνομα ,
εἰς Δησσαῖον ανένηγε τὰς ἐπιχωρίεις κακί-
ζων , εἰς Φόρεν τε ρωμαῖοις τελεῖν ταῦτα μένονται ,
καὶ μὲν τὸν Θεὸν οἴσασι θυτὰς δεσπότας .
C ταῦτα ὁ Γάσπιπος .

CAPIT. VI.

*Quod de jux temporibus, ut à Prophetis predictum
fuerat, cessarunt Principes, qui ex generis conti-
nuis successione Indeis imperabant: & quod pri-
mus ex alienigenis Herodes apud eos regnavit.*

Hue re-
fer par-
tem po-
stero-
rem c. 6.
apud
Niceph.
lib. i.

PER idem tempus cùm Herodes primus ex alienigenis Judaicæ gen-
tis Regnum obtineret , completa esse videbatur Mosis predictio quæ sic ha-
bet : Non deficiet Princeps ex Juda , neque Dux de semore ejus , donec
veniat cui sepositum est . Quem et-
iam expectationem gentium fore con-
firmat. Quippe sine effectu semper
pendebat prædictio , quamdiu sub do-
mesticis principibus Judæis agere li-
cebat : qui quidem à Mose initio du-
cto ad usque Augusti tempora perman-
serunt. Cujus principatu primus ex alienigenis Herodes Regnum Judæa à Ro-
manis adeptus est : cùm , ut à Josepho
quidem traditum est , paterno genere
Idumæus , Arabi materno esset. Ut autem scribit Africanus non ignobilis ,
& ipse Scriptor , qui de illo accuratius
scriperunt , Antipatri filium fuisse tra-
dunt : Huic verò Herodem quemdam
Ascalonitam , unum ex numero servo-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Ως κατὰ τὴς χρόνος αὐτῷ ἀκλίνως ταῖς προφητείαις ἐξελιπτοί^{προφητείαις} ἀρχοτες οἱ τὸ φῶν ἐκ προφήτων διαδοχῆς τὸ Ιηδαιον
ἴθικηγέμιναι , φωτίς τι ἀλλόφυλον βασιλίνει αὐτῶν
Ηρώδην .

TΗνικαῦτα δεκήτῃς Γαδαϊών ἑθνος Ηρώ-
δος πέστω τὸ θύρος αἰλοφύλαχ διειλη-
φότος τὸν Βασιλέαν , ἢ διὰ Μωϋσέως αὐτο-
γραφὴν ἐλάμβανε προφητεία , οὐκ
εἰλέψεων δέχονται δέ τοις ἔδει ήγεμε-
νον ἐκ τῶν μηρῶν αὐτὸς Φίσατα , ἦν δὲ ἐλθι-
ω ὁ δόπονεται . ὃν καὶ δοποφάνεις περιστοκίαις ἑ-
νῶν ἔσεαδ . ἀτελῆ γέτοι τὰ τῆς προφῆτος εἰ-
νῶν , καθ' ὃν ταῦτοις οἰκεῖοις τῷ ἑθνος δέχο-
σι διάγειν αὐτοῖς δέξιν Χερόν , σύνθετον δέ
αυτὸς Μωϋσέως καὶ Περικλενοῖς , καὶ εἰς τὴν Αὐ-
γάστην Βασιλέαν διαρκεῖσσιν καθ' ὃν πε-
ωτος αἰλοφύλαχ Ηρώδης τὸν καὶ Γαδαϊών ε-
πιτείπεται . ταῦτα ρωμαῖον δέχονται οὓς μὲν Γά-
σπιπος αὐτοῖς διδοῖσιν , οὓς μὲν δέ τοις πατέραις
τὸ θύρος , Αρεάδιος δὲ καὶ μητέραις . οἷς δὲ Α-
φεινανος , οὐχ ὅτυχων ἐκ τοσούτων γέγονε συγ-
γραφεῖς , Φασιν οἰτακαὶ αὐτὸν αἰκενοῖ-
τες , αὐτοπάρυτον δὲ Ηρώδης πιος αἰκαλε-

νήτις, τῶν ἀφεὶ τὸν νεώθεν Αὐτόλων Θεοφάνειαν
λαον καλεμδύρων γεγονέναι. ὃς αὐτίπατος
τὸν ιδεμαῖαν ληστῶν παιδὸν αἰχμαλωτί-
θεῖς, σὺν ὀπένοις λιβ. διὰ τὸ μὴ διωδῆς τὸν
πατέρευ πλωχὸν ὄντα λύτρα καταθέας ὥστε
ἀπό. ἐνταφεῖς δὲ τοῖς ὀπένοις ήθεσιν, ὑπε-
εγκρικανὼν τὸ Γεδαιὸν δέχιερει φιλιεῖται. Λέ-
τα παιᾶς γινέαμ ὁ Ἡπί Σωτῆρ Θεοφάνειαν Ηρό-
δης. εἰς δὴ ὅμη τὸν Τιετον τῆς Γεδαιὸν καθελ-
θεόπον βασιλείας, ἐπὶ Ζύραις ἡδη καὶ τῶν ἔθνων
αἰκολεύων τῇ Περφύλεια καθεστόνια παριῖ,
ἄπειδιαλελειποτον δὲ ὀπένοις τῷ παρ' αὐτοῖς
δὲ ἀπό Μωύσεως καὶ διαδοχὴν δέξαντων λε-
χήγηταμδύρων. καὶ μέν τοι γε τῆς αἰχμα-
λωσίας αὐτῶν καὶ τῆς εἰς Βαβυλῶνα μετανα-
στίσεως, ἐκαπιενόντες απὸ Σαλὶ περάτην
Δαβὶδ δέξαρδμοι. τοφέ ἢ τῷ Βασιλέων,
ἄρχοντες αὐτὸς διεῖπον, οἱ περσαγορδούμε-
νοι κεῖται ἀρξαντες καὶ αὐτοὶ μὲν Μωύσεα καὶ
τὸν τέττα διαδοχὸν Γησουη. μὲν δὲ Ιωάννης Βα-
βυλῶν Θεόπανδον, δὲ διελιπον πολιτεία χει-
μώρων δέρισον κρατεῖ μὲν διαγαρχίας. Οἱ γὰρ
δέχιερεις περοεικεσαντ τὸν πειματων, ἀρχεῖς
ἔ Πομπήι Θρωμαῖαν σρατηγος ἐπισάστησαν
μὲν Ιερεταλῆμ πολιορκεῖ κατακράτον Θ.,
μιανίνετε τὰ ἄγια μέχει. τῷ αδύτῳ Θεοφάνειαν
περελθων. τὸν δὲ ἐκ περογόνων διαδοχῆς εἰς
ἐκένον Θεοφάνειαν πολιορκεῖται Βασιλέα τε ὁμοί-
κα δέχιερέα, δέρισον θελον ονομα λιβ. αὐτοῖς,
δέσμιον ἐπὶ Ρώμηιαν ἀματένοις ἐπιτέμψας,
Ηρόκανω μὲν τῷ τέττα αδελφῷ τῷν δέχιε-
ρωστων καθεδιδωσι τὸν ιπάν Γεδαιὸν ἔθνος
δὲ ὀπένοις Ρωμαῖοις ιασθορεν καθεστίσασθε.
αὐτίκα γοινοὶ Υροκανεῖς; ὃν οὐσατον τὰ τῷ θρό-
δέχιερέων καθεστην διαδοχῆς, ιασθοπάρθων
αἰχμαλώτει ληφθεῖται, περάτον, οις γοινοῖς
ἔφει, απόσφυτον Ηρόδης τῷ θρόνῳ τον συκιλη-
τα Ρωμαῖαν καὶ Αυγέστα βασιλέων τὸ Γεδαιό-
νος ἔθνος ἐγχειρίζεται. καθ' ὃν ἐναργωτὸν Θεοφάνειαν
τοποθετεῖται τὸν θρόνον δέχοντων λε-
χήγηταμδύρων, λεγω δὲ τῷ ἐκ Θεοφάνειαν ἔθνος
διαλελοιποτον, εικότως αὐτοῖς Κατίντες ἐκ περ-
γόνων οὐσατον οὐτον τὸν τέττα ἐγκίσα διαδοχεῖται
καὶ θεαν περιέστη δέχιερωστων, καθεστημα

A rum templi Apollinis, quod Ascalone
est, patrem fuisse. Antipater cum ad-
modum puer à latronibus Idumæis ca-
ptus fuisset, cum iisdem diutius vixit,
eo quod pater pro redemptione ipsius
preium solvere præ inopia non vale-
ret. Moribus igitur institutisque co-
rum innutritus, tandem in notitiam
Hyrcani Judeorum Sacerdotis amici-
tiamque pervenit. Hujus filius fuit
Herodes is qui Servatoris nostri tem-
poribus vixit. Itaque cum Judæorum
regnum adhunc Herodem devenisset,
erat jam quodammodo pro foribus
gentium expectatio, prout à Prophetis
prædictum fuerat: quippe cum ex eo
tempore defecissent Rectores & Du-
ces, qui jam inde ab ipso Moysi per con-
tinuam successionem apud eos Princi-
patum tenuerant. Nam ante captivi-
tatem quidem, & priusquam Babylonem
transportati fuissent, Regum im-
perio agebantur: primique Saül & Da-
vid Reges fuerunt. Antea verò à Magi-
stris, qui Judges dicti sunt, rege-
bantur: qui quidem statim post Molem
ejusque successorem Je su m populo
præfuerere. Reversi demum ē Babylonie,
optimatum imperio & paucorum
dominatu deinceps uti cœpere. Re-
rum enim summa penes Pontifices e-
rat: donec Pompejus Proconsul popu-
li Romani id adveniens, Hierosolymam
quidem armis expugnavit, & ad intimum usque sacrarium progressus
templum polluit: Aristobolum verò
qui per avitam successionem ad idusq
tempus Rex simul & Sacerdos perman-
serat, vincitum cum liberis Romanum mi-
lit: & Hyrcano quidem ejus fratri Sa-
cerdotium tradidit, universam autem
Judæorum gentem exinde Romanis
tributariam fecit. Haud multò post
Hyrcano, in quem ultimum Sacerdo-
tum progenies erat devoluta à Parthis
D intercepito, primus, ut dixi, ex alieni-
genis Herodes à Senatu & Augusto Ju-
dææ Regnum accepit. Quo tempore
cum Christi corporalis præsentia orbi
illucesceret, expectata illa gentium fa-
luis exitum sortita est, & nationum vo-
catio prout Prophetarum oraculis præ-
dictum fuerat, subsecuta. Ex quo etiam
tempore cum Principes & Duces ex Ju-
da, id est, ex Judæorum gente defec-
sient, successio summi Sacerdotii, quod
per generis continuam seriem proximo
cuiq; haec tenus constantissime dela-
tum fucrat, consequenter turbati cœpta
C ij

est. Hujus rei locupletissimum testem habes Iosephum: qui Herodem scribit, postquam Rex Iudeæ à Romanis constitutus est , non amplius ex antiqua Pontificum stirpe summos Sacerdotes creavisse, sed ignobilibus & obscuris quibusdam hominibus honorem illum contulisse. Eadem in designiandis Sacerdotibus observasse ait Archelaum Herodis filium , ac deinde Romanos, qui post illum Iudeæ imperium occuparunt. Idem ipse Iosephus tradit primum omnium Herodem sacram Sacerdotis vestem sub privato sigillo tenuisse conclusam , nec deinceps Sacerdotibus permisisse ut illam penes se haberent: idemque ab Archelao ejus successore & à Romanis posteà factum fuisse. Atque hæc à nobis dicta sint ad comprobandum veritatem alterius Prophetiæ; qua in adventu Servatoris Domini nostri IESU CHRISTI exitum sortita est. Etenim in libro Danielis, postquam certum numerum septimanarum usque ad CHRISTI Principatum sacra Scriptura nominatim percensuit, de quibus alibi differimus, his demum completis, sacri oleiunctionem apud Iudeos abolendam esse prædictit. Quod quidem eo ipso quo Servator noster IESUS CHRISTUS natus est tempore , manifestè impletum esse convincitur. Atque hæc ad ostendendam temporum veritatem necessariò à nobis præmissa sint.

Α συγχέταν. ἔχεις καὶ τάτων αἰσθάνεσθαι τὸν Γάλ-
οπον μάρτυρα, δηλωσθῆταί τοι Βασιλεῖαν
καὶ Φραγματικόν Πριγκιπάτον Ηρώδης, οὐκέπετε
ἔτι δέχαται γένους καθίστησθαι δέχεται τούς, ἀλλὰ
τοὺς αὐτούς τούς πάλιν απένεμεν ταῖς ὄμοιαι
δὲ περιέχεται τὸν Ηρώδην φέρεται κατασάσσεις τῷ
δέχεται τούς, δέχεται δόντες τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ
μὴ τάτων Ρωμαίων, τὸν δέχεται τῷ Ιερουσαλήμ
παρειληφότας. ὁ δὲ αὐτὸς δηλοῖ, ὡς αὔριον Κύπρος
ιεροὶ τοῖς τούτοις τοῖς αὐτοῖς τοῖς αρχιερεσιν ἔχει οὐφέ-
βεατούς Επιπέδους· ταῦτα δὲ καὶ τὸν μεθ' αὐτῶν
τὸν Αἴγαλον, οὐ μὴ τάτων Ρωμαίων δια-
πέριξασθαι καὶ ταῦτα δι' ήμερον εἰρίσθω, εἰς ἐπέ-
ρεας διποδεικνύεις φιλέπιτείας καὶ τὸν Επιφάνει-
αν τὸν Σωτῆρας ήμέραν Γηστή Χειρίτη πεπερασ-
μένην. Σαφεστά γοινὶ εἰς τοῦ Δανιὴλ ἐξδο-
μάδων ἵνων αἰειθμὸν ὄνοματίσθεντος Χειρίτη ήγε-
μένος φεινασθεῖν ὅλογρον, φεινῶν εἰς ἑτέρους
διειπήφαρμόν, μὴ τὸ τάτων συμπέρεχομα,
ἔξολοθρόντησθε τὸ αὐτὸν Ιερουσαλήμ
πεφυτεύειν. καὶ τοῦτο δὲ Σαφεστός καὶ τὸν και-
ρεὺν τῆς τοῦ Σωτῆρος ήμέραν Γηστή Χειρίτη γρυπή-
σεως διποδεικνυταί συμπεπληρωμένουν. Ταῦτα
δι' ήμερον αὐτοῖς εἰς τοῦ θεοῦ αἵτινον τὸν θεό-
ναν αἰλιθείας πεφυτευημένω.

САРН VII.

*De diffensu qui creditur esse inter Evangelia in
stirpe Christi.*

SED quoniam Matthæus & Lucas
in Evangeliorum libris CHRISTI
genus ac stirpem variè nobis tradide-
runt, & plurimum inter se dissentire
vulgò existimantur, adeo ut singuli
fidelium ob veritatis ignorationem,
varias eorum locorum explicationes
certatum excogitaverint: de his tra-
ditionem quæ ad nos usque deducta
est proponamus, quam is de quo pau-
lò ante diximus Africanus, in epistola
ad Aristidem de consensu Evangelio-
rum in stirpe CHRISTI narranda, com-
memoravit. Ubi aliorum quidem opini-
ones tanquam violentas & falsò con-
fictas coarguit: Ipse vero quam com-
pererat historiam, his refert verbis:
Nam quoniam, inquit, apud Israelitas
generationum nomina, vel ex naturæ,

Περὶ τῆς ἐν τοῖς ἑναγγελίοις νομιζομένης διήγησίας τῆς περὶ
τὸ Χριστὸν γενιαλογίας.

Επειδὴ δὲ τὴν φεύγεται Χειροθεολογίαν
διαφέρεις ἡμῖν ὁ, τε Ματθαῖος[¶]. Καὶ οὐ λε-
κάς ἐναγγελίζομενοι τῷ αὐτῷ στόχῳ, διαφω-
νεῖν τε νομίζονται τοῖς πολλοῖς. Τῷ δὲ πιστῶν
ἐκαστῷ ἀγνοίᾳ τὸ ἀληθῆς διερευσιλογεῖν εἰς
τὸ τόπος πεφιλοπόμπην[¶], φέρει καὶ τὴν φεύγε-
των κατελθεῖσαν εἰς ἡμᾶς ἰσοειλαν τῷ αὐτῷ
μέθα, λιδὸν Ἐπιπολῆς Αἰγαίειδην γεράσφω
φεύγουμφωνίας τὸν τοῖς ἐναγγελίοις ψυχε-
λογίας, οὐ μικρῷ τῷ στόχῳ ἡμῖν δηλώσεις Α'-
Φεικανὸς ἐμπιμούσθετας μὴ δὴ τῶν λο-
πῶν δόξας ως ἀν Βιαίεις καὶ διεψυχομένας ἀ-
πελέγχεις, τὸν δὲ αὐτὸς παρείληφεν ἰσοειλα-
τέτοις ἀντοῖς ἐκπιβέμενος τοῖς ῥήμασιν ἐπι-
δῆγμα τὰ ὄντα τῶν ψυχῶν καὶ ἕτερα ποι-